

Nr 127.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående inhämtande av riksdagens medgivande, att vissa ersättningsbelopp må få utbetalas av anslaget till tullverket; given Stockholms slott den 28 februari 1919.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva, att vissa i nyssnämnda statsrådsprotokoll närmare angivna, till 38,725 kronor 25 öre uppgående ersättningsbelopp må få utbetalas av det å tullverkets omkostnadsstat uppförda förslagsanslaget till diverse utgifter.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 28 februari 1919.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anförde:

Jag har nu att anmäla en från generaltullstyrelsen den 20 januari 1919 inkommen skrivelse, vari generaltullstyrelsen anför följande:

Generaltull-
styrelsen.

»Sedan generaltullstyrelsen, i anledning av anförda besvär över av tullbevakningsinspektionen i Göteborg vidtagna åtgärder att jämlikt gällande sporteltaxa för tullverket den 23 december 1910 (Svensk författningssamling nr 134) debitera avgifter för invisitationsförrättningar, som av en bevakningsförmän med biträde av vaktmästare å annan än den i § 16 mom. 3 tullstadgan bestämda allmänna tjänstgöringstid under år 1916 verkställts å åtskilliga trålångfartyg vid deras ankomst till Göteborg från fiskefärder i Kattegatt och Skagerack, genom beslut den 1 mars 1917 förklarar, att, då gällande föreskrifter icke gåve anledning till befrielse för fiskefartyg från gäldande av stadgad ersättning för å annan än allmän tjänstgöringstid förrättad invisitation, styrelsen funne de anförda besvären samt i sammanhang därmed gjord framställning icke föranleda någon styrelsens vidare åtgärd,

samt underdåniga besvär över detta styrelsens beslut blivit av vederbörande anförda,

har Eders Kungl. Maj:t, enligt ett i regeringsrätten meddelat utslag av den 6 februari 1918, enär ersättning enligt förenämnda taxa utginge allenast i fall, där sådan ersättning vore medgiven i gällande tullstadga, men tullstadgan icke vore i förevarande hänseende tillämplig å fartyg, som avsåges i kungörelsen angående vissa föreskrifter i avseende å saltsjöfisket vid kusterna av Blekinge, Skåne, Halland samt Göteborg och Bohus län den 2 juni 1882 (Svensk författningssamling nr 26), funnit skäligt att, med undanröjande av styrelsens överklagade beslut, visa målet åter till generaltullstyrelsen för ny behandling.

Med anledning härav har styrelsen, som den 16 april 1918 ånyo företagit detta mål till behandling och därvid förklarat klagandena berättigade att återfå ej mindre vad de på grund av överklagade debiteringsåtgärderna utgivit än även vad av dem i nu ifrågavarande avseende tidigare eller senare utbetalats, vidare anbefallt vederbörande tullmyndigheter att hålla hand däröver, att i förekommande fall, där dylik ersättning utkrävts, densamma skyndsammast bleve till vederbörande återbetald.»

Generaltullstyrelsen meddelar därefter, att tullbevakningsinspektionen i Göteborg, med förmälan att, enligt vad verkställd utredning visade, ersättning av ifrågavarande slag under tiden från medio av oktober 1916 till den 24 april 1918 debiterats samt av inspektionen uppburits och till vederbörande tjänstemän avlämnats med ett sammanlagt belopp av 38,725 kronor 25 öre, på anförda skäl hemställt om bemyndigande att, i den mån personalens inflytande extra inkomster icke försloge till gäldande av ifrågavarande belopp, få av densammas avlöningsförmåner innehålla vad som för nämnda ändamål därutöver erfordrades.

Härefter fortsätter generaltullstyrelsen:

»Även om styrelsen, i motsats till vad nu är fallet, skulle anse sig äga befogenhet att lämna tullbevakningsinspektionen det begärda bemyndigandet, skulle styrelsen dock tveka att vidtaga denna åtgärd. Ifrågavarande ersättningsbelopp hava debiterats och av personalen uppburits i full och berättigad övertygelse om rättmätigheten därav; och det synes styrelsen vid sådant förhållande hårt och obilligt, om beloppen, vilka utgöra ersättning för av personalen med uppoffring av vila och fritid verkställt arbete till förmån för en trafik, som åtminstone vid de tider, varom nu är fråga, ingalunda kan sägas hava varit i behov av särskilda, andra trafikerande icke tillkommande lättnader och förmåner i ekonomiskt hänseende, nu, långt efter det sagda belopp uppburits och efter all sannolikhet jämväl förbrukats, skulle uttagas av tjänstemännen. Generaltullstyrelsen vill fördenskull härmed hos Eders Kungl. Maj:t underdånigst hemställa, huruvida icke Eders Kungl. Maj:t skulle tackas bemyndiga styrelsen att av tullmedel ställa omförmälda belopp, 38,725 kronor 25 öre, till inspektionens förfogande för att, i den mån anspråk därpå göras gällande, tillhandahållas vederbörande trafikanter, av vilka ersättningen upptagits;

och torde vid nådigt bifall härtill, beloppet lämpligen böra utgå av det å tullverkets omkostnadsstat uppförda förslagsanslaget till diverse utgifter.»

Generaltullstyrelsen har därjämte med samma skrivelse till Kungl. Maj:t överlämnat en till styrelsen inkommen skrift från Sveriges tullmannaförenings centralstyrelse, däri denna, med anledning av Kungl. Maj:ts ovanberörda utslag, på anförda skäl hemställer om sådan ändring i gällande författningar, att punkterna 1 och 2 i sporteltaxan måtte bli tillämpliga även i fråga om sådana fiskefartyg, som åsyftas i ovan omförmälda kungörelse av den 2 juni 1882; och har styrelsen, som, i anslutning till den uppfattning av föreliggande fråga, vilken av styrelsen uttalats, funne framställningen värd beaktande, slutligen hemställt, att densamma måtte överlämnas till 1914 års tullkommission för att tagas i övervägande vid den behandling av sportelväsendet inom tullverket, som lärer förekomma inom kommissionen.

Den av Sveriges tullmannaförenings centralstyrelse ingivna skriften torde, såsom generaltullstyrelsen hemställt, böra överlämnas till 1914 års tullkommission för erhållande av kommissionens yttrande.

Vidkommande därefter generaltullstyrelsens framställning om bemyndigande att få utbetala ovanberörda ersättningsbelopp anser jag den icke böra bifallas utan att riksdagens medgivande inhämtats.

Statskontoret, som anbefallts att yttra sig, har i ärendet anfört:

Statskontoret.

»Statskontoret, som endast torde hava att yttra sig angående den av generaltullstyrelsen gjorda hemställan om bemyndigande att från anslaget till tullverket till vederbörande trafikanter utbetala ersättning för vissa av dem erlagda invisitationsavgifter till ett belopp av inalles 38,725 kronor 25 öre, kan för sin del icke finna annat än att det vore billigt, om vederbörande tjänstemän befriades från skyldighet att återleverera ifrågavarande av dem i god tro uppburna belopp.

Som emellertid utgifter av det slag, varom här är fråga, icke tagits i beräkning vid upprättandet av de av riksdagen godkända utgiftsstaterna för tullverket för år 1919, anser sig statskontoret dock böra ifrågasätta, om icke ärendet bör bringas under riksdagens prövning, varvid, för undvikande av riksstatens belastande med ett särskilt anslag för ändamålet, framställningen till riksdagen synes lämpligen kunna gå ut på att utverka dess medgivande till att det erforderliga beloppet må få gäldas av anslaget till tullverket.»

Tullbevakningsinspektionen i Göteborg.

Tullbevakningsinspektionen i Göteborg har med sin förut omnämnda skrivelse till generaltullstyrelsen överlämnat en tablå, av vilken framgår huru det belopp, som skulle återbäras, fördelar sig på den anställda personalen. Av denna tablå inhämtas bland annat, att på en av bevakningskontrollörerna belöper sig återbetalningsskyldigheten till kronor 2,157: 29, på vardera av de båda övriga bevakningskontrollörerna till kronor 1,720: 76, på envar av de åtta uppsyningsmännen till kronor

2,439:18 samt på de hos inspektionen vid ifrågavande tid anställda ordinarie och i tjänstgöring inkallade extra ordinarie vaktmästare sammanlagt till kronor 13,613. Inspektionen har för egen del om denna återbetalning uttalat:

»Den av personalen uppburna ersättningen har ingått bland dess övriga extra inkomster och av personalen förbrukats i mån som den uppburits samt givetvis under förvissning om att den varit fullt berättigad. Det torde därför särskilt tillfölje nu rådande dyrtid, bliva hart när omöjligt för inspektionen att inkassera beloppen på annat sätt än att innehålla de inflytande extra inkomsterna och därutöver av de utgående avlöningsförmånerna. Att ett sådant innehållande skall för personalen kännas synnerligen betungande är uppenbart, särskilt för de äldre uppsyningsmän, som under närmaste tiden skola övergå till pensionsstat. Det oaktat får inspektionen under förutsättning att ovan åberopade cirkulär skall innebära skyldighet för inspektionen gent emot vederbörande trafikant att återbetala beloppet, utgörande såsom ovan nämnts kronor 38,725:25, vördsamt hemställa om bemyndigande att i den mån personalens inflytande extra inkomster därtill icke förslå, av dess avlöningsförmåner innehålla erforderliga belopp.»

Lika med myndigheterna anser jag billighetsskäl tala för att de ersättningsbelopp för erlagda invisitationsavgifter å tillhopa 38,725 kronor 25 öre, som skola till vederbörande trafikanter återbäras, gäldas av allmänna medel. I överensstämmelse med statskontorets uppfattning finner jag det lämpligast, att ärendet bringas under riksdagens prövning. Mot generaltullstyrelsens förslag, att ersättningsbeloppen må utbetalas från det å tullverkets omkostnadsstat uppförda förslagsanslaget till diverse utgifter, har jag intet att erinra. *Departements-
chefen.*

Under åberopande av vad nu anförts får jag alltså hemställa, att Kungl. Maj:t ville i proposition föreslå riksdagen medgiva, att de av mig här ovan angivna, till 38,725 kronor 25 öre uppgående ersättningsbelopp må få utbetalas av det å tullverkets omkostnadsstat uppförda förslagsanslaget till diverse utgifter.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition till riksdagen avlåtas av den lydelse, bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Herbert Wallin.